

Men vi kan ogsaa glæde os over, at Norge og Danmark er naaet saa vidt, at en dyb Uoverensstemmelse kunde indankes for en international Domstol, hvis Afgørelse ingen af Parterne vil sidde overhørig.

Nu er Sagen afgjort, Dom er afsagt, og vi kender det retlige Grundlag, hvorefter Grønland hører til det danske Rige.

Men naar dette er afgjort, vil de to Folk sikkert ogsaa vide at indrette sig, som det sømmer sig for modne civiliserede Nationer.

Jeg ved mig i fuld Overensstemmelse med hele det danske Folk, naar jeg siger, at vi uden Nag eller Bitterhed rækker Haanden til det norske Folk. Vi er rede til Samarbejde som hidtil, og vi vil ikke behandle et Broderfolk smaaligt.

For Grønland gælder een vigtig Begrænsning i den Frihed, der kan indrømmes, nemlig den, der følger af Hensynet til og Omsorgen for den grønlandske Befolkning. Dens Velfærd har den danske Rigsdag haft for Øje, og den Linie vil sikkert blive fulgt ogsaa i Fremtiden.«

Statsministerens Udtalelser hilstes med stærkt Bifald, som fornyedes, efter at Landstingets Formand havde sluttet Mødet med at udtale Ønsket og Haabet om godt Samarbejde mellem Nordens Folk.
